

А, да, сигурно мжжътъ ѝ случайно не е заминалъ. По-добре, — помисли си изведнъжъ той и се зарадва...

* * *

Въ сжщото време тя, като остави слушалката, седна отново до другия, за когото бѣше сигурна, че ще дойде. — Интересно. Много интересно. Постоянно бъркатъ нашия номеръ на телефона. Вчера пакъ така сбъркаха, когато мжжътъ ми бѣше тукъ. Ставатъ грѣшки, скжпи. Знаешъ ли колко те обичамъ? Очаквахъ съ голѣмо нетърпение деня, когато ще бждемъ сами. Мжжътъ ми ще се върне следъ десетъ дни. Азъ съмъ така щастлива!..

А той държеше ржката ѝ, гледаше разсѣяно изъ стаята и си мислѣше: добре че азъ не се оженихъ за тебе. Никога не съмъ ти вѣрвалъ, и това ме спаси...

Защото често бѣше чувалъ отъ нея думата „грѣшка“.